

TEMAT V. PISMO ŚWIĘTE

(13.02.2023)

Podsumowanie

„KSIĘGA NATURY”

Nasi prarodzice żyli w raju w intymnej komunii z Bogiem. Ten stan ich życia został przerwany przez grzech. Ludzie jednak nadal noszą w sobie pragnienie Boga, który jest źródłem ich pochodzenia i celem ich życia. Dzięki światłu **rozumu** ludzie mogą rozpoznać Boga ze **świata stworzonego** (naturalne poznanie Boga): „z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13,5; por. Rz 1, 20). Jan Paweł II mówi o „pierwszym stopniu Bożego objawienia” – ze wspaniałej „księgi natury” (encyklika *Fides et ratio*, 19).

OBJAWIENIE NADPRZYRODZONE

Bóg, w swojej miłości do ludzkości, zbliża się do niej jeszcze bardziej – w inny, nadprzyrodzony sposób. W swojej nieskończonej dobroci i mądrości stara się z powrotem wprowadzić zagubioną ludzkość na drogę wiecznego zbawienia. **Stary Testament** opowiada o tym, jak Bóg wychodzi na spotkanie ludzkości poprzez wiele świetlanych postaci – osób, które stały się przyjaciółmi Boga. Bóg zawiera z nimi przymierze (por. Rdz 15,8; Wj 24,8). Powołuje Abrahama i czyni jego potomków wielkim ludem. Poprzez patriarchów, Mojżesza i proroków objawia się coraz bardziej swemu ludowi izraelskiemu i wychowuje go, aby „uznawał Jego samego, jako Boga żywego i prawdziwego, troskliwego Ojca i Sędziego sprawiedliwego, oraz by oczekiwał obiecane go Zbawiciela”. (konstytucja soborowa *Dei Verbum*, 3).

Ta historia, trwająca kilka tysięcy lat, dochodzi do punktu kulminacyjnego: do **pełni objawienia się Boga** we wcieleniu Jego Syna, w Jego śmierci na krzyżu i zmartwychwstaniu. Świadectwo o tym daje **Nowy Testament**. Po tym, jak Bóg „wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś do ojców przez proroków”, w końcu „przemówił do nas przez Syna” (Hbr 1,1-2). W Jezusie Chrystusie – żywym Słowie Bożym – słyszymy i widzimy Boga Ojca. W Nim Bóg objawia się jako miłość ofiarująca się, zbawiająca, uzdrawiająca (por. 1J 4, 8.16). Oddająca się w ofierze miłość Boga znajduje swój najmocniejszy wyraz w Krwi Chrystusa. Jezus wprowadza swoich uczniów do serca Najświętszej Trójcy: „przyjdziemy do niego i będziemy u niego przebywać” (J 14, 23). W ten sposób, dla naszego zbawienia, dokonuje się **ostateczne i definitywne objawienie Boga**.

PISMO ŚWIĘTE – KSIĘGA KOŚCIOŁA

Biblia (gr. *Biblia*: księgi) lub Pismo Święte to zbiór ksiąg natchnionych przez Boga. Katolickie wydania Biblii liczą 73 „księgi” (pisma) – Stary i Nowy Testament (łac. *testamentum*: przymierze). Powstały one w ciągu około 1000 lat i tworzą **kanon** Biblii – oficjalną listę tych pism, które Kościół uznaje za natchnione. 46 ksiąg należy do Starego Testamentu, a 27 do Nowego Testamentu.

Biblia – „księga ksiąg” – nazywana jest „świętą”, ponieważ jest przede wszystkim **dziełem Boga**. **Ludscy** „współautorzy”, pisząc ją, byli „kierowani Duchem Świętym” (2 P 1, 21). Dzięki „inspiracji” Ducha Świętego (łac. *inspiratio* – natchnienie) te natchnione pisma stają się Bożym **orędziem zbawienia dla świata**. Dlatego też Pismo Święte zasługuje na szczególną cześć. Każdy z ludzkich autorów wypowiada się w sposób odpowiadający jego osobistemu stylowi, wykształceniu i kulturze. Ale głębsza prawda, która przekazywana jest w jego słowach dla naszego zbawienia, jest Słowem Boga w słowie człowieka.

Apostołowie najpierw głosili Dobrą Nowinę (Ewangelię) o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa oraz Jego nauce i czynach ustnie. Około 50 roku powstały pierwsze pisma Nowego Testamentu – Listy Pawłowe.

Za prawidłowe **zrozumienie i interpretację** Pisma Świętego odpowiedzialny jest Kościół. W 1546 roku Sobór Trydencki ostatecznie potwierdził, **które pisma są natchnione**, czyli prawdziwe (i należą do oficjalnego „kanonu” dla całego Kościoła), a które pochodzą z innych źródeł, a więc nie są prawdziwe (natchnione) i nazywane są „apokryfami”.

KTO NIE ZNA PISMA ŚWIĘTEGO, TEN NIE ZNA CHRYSYUSA

Jeden z Ojców Kościoła, św. Hieronim, tłumacz Biblii na język łaciński („Wulgata”) powiedział: „Nie znać Pisma Świętego to nie znać Chrystusa”. Nie wystarczy jednak czytać i studiować, aby naprawdę zrozumieć Słowo Boże. Istnieje bowiem taki rodzaj zrozumienia, którego nie zdobywa się w bibliotekach, ale przede wszystkim „na kolanach”.

Pismo Święte nazywane jest również najpiękniejszym „listem miłosnym”, jaki kiedykolwiek napisano, ponieważ opowiada historię miłości Boga do swojego ludu i odpowiedzi ludzi na tę miłość. Ten „list miłosny” od Boga powinien być czytany sercem i umysłem – w gotowości do życia według tego przesłania i do bycia prowadzonym przez Ducha Świętego. Słowo Boże jest właściwie rozumiane tylko przez tych, którzy podjęli poważny wysiłek życia według niego: „*Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała. Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował*” (1 J 2, 5-6).

Co możemy zrobić, żeby naprawdę żyć według Słowa Bożego? Z pewnością nie możemy już dzisiaj siedzieć u stóp Mistrza i słuchać Go, jak to czynili pierwsi uczniowie Jezusa. Wskazówki znajdują się w poniższej lekturze.

NA POGŁĘBIENIE:

W. Wermter, *Mocą Słowa Bożego*, Rawa Mazowiecka 2008, s. 105-124

W. Wermter, *Poznać i pokochać Jezusa. Pięciotygodniowe seminarium odnowy wiary na podstawie wybranych tekstów biblijnych*, Aufhausen 2019